

Snoeien

Na een lange periode waarin vorst, sneeuw, gladheid en lage temperaturen dominante weertypen waren, startte maart lenteachtig. De zon kwam tevoorschijn waardoor het kwik steeg. Winterjassen, sjaals en mutsen werden verruild voor dunnere kleding. De shirts met korte mouwen werden uit de kast gehaald. Veel mensen maakten het terras in orde.

Het lijkt wel of de vogels massaal terug zijn gekomen van hun overwintering. Bij de eerste lichtstralen hoor je de vogels zingen en kwetteren. In mijn tuin vliegen de vogels druk rond. De voersilo, pindakaaspot en het bordje met vogelvoer worden goed bezocht door de gevederde tuinvrienden. Naast vinken, pimpel-, koolmezen, heggemus, groenling, zijn twee boomklevers trouwe bezoekers van het bordje vogelvoer. Naast de gemengde zaden liggen er zonnebloempitten en rode pinda's op, waar ze dol op zijn. Het bordje staat aan de voorkant voor de schuifdeur. Elke ochtend start ik met een kopje koffie, die ik in de stoel bij de schuifdeur drink. Vol verwondering kijk ik naar de drukte bij het bordje vogelvoer. Super om zo dichtbij boomklevers te zien. Na dit genietmomentje ga ik aan de slag.

In december hadden de twee dakplatanen in mijn tuin, alle blad verloren. In theorie zijn dat gunstige omstandigheden voor het snoeien van de bomen. Omdat de haartjes onder het blad de luchtwegen irriteert zet ik de snoeischaar pas in de boom als alle takken kaal zijn. In de praktijk bleef mijn snoeischaar, dit jaar, lang liggen. Vorst en sneeuw waren geen optimale omstandigheden om te gaan snoeien.

Afgelopen week kwam het zonnetje tevoorschijn en liep de temperatuur op. Plotsklap waren de omstandigheden perfect voor het snoeien van beide platanen. Elk jaar opnieuw verbaas ik mij over de hoeveelheid en dikte van de takken, die zo'n plataan in een jaar produceert. Het snoeien is een aardige spierballenklus; een tuin-workout. Ook dit jaar kreeg ik hulp bij het snoeien. Met z'n tweeën gaat de snoeiklus niet alleen sneller, het is ook gezelliger. Mijn man, soms halfzittend in de bomen, knipt met de snoeischaar en takkenschaar de takken. De gevallen takken verzamel ik om ze vervolgens in de houtversnipperaar te doen; verse mulch. Ook dit jaar vul ik weer diverse zakken met plataansnippers die ik later bij de planten gooi.

Na het opruimen van het gereedschap, het schoonmaken van de houtversnipperaar drinken wij, op het terras onder de kale dakplatanen, een kopje koffie en genieten van het magere zonnetje.

Gertrude